

Yaşlı Kızılderili reisi bir sabah kulübesinin önünde torunuyla oturmuş, az ötede birbiriyle boğuşup duran iki kurt köpeğini izliyorlardı. Köpeklerden biri beyaz, biri siyahtı ve on iki yaşındaki çocuk kendini bildi bileli o köpekler dedesinin kulübesi önünde boğuşup duruyorlardı. Dedesinin sürekli göz önünde tuttuğu, yanından ayırmadığı iki iri kurt köpeği idi bunlar. Çocuk, kulübeyi korumak için bir köpeğin yeterli olduğunu düşünüyor, dedesinin ikinci köpeğe neden ihtiyacı olduğunu ve renklerinin neden siyah ve beyaz olduğunu anlamak istiyordu artık. O merakla dedesine sordu. Yaşlı reis, bilgece bir gülümsemeyle torununun sırtını sıvazladı ve "Onlar benim için iki simgedir evlat." dedi. "Neyin simgesi?" diye sordu çocuk. Dedesi: "İyilik ile kötülüğün simgesi. Aynen, şu gördüğün köpekler gibi, iyilik ve kötülük içimizde sürekli mücadele eder durur. Onları seyrettik- çe ben hep bunu düşünürüm. Onun için yanımda tutarım onları." Çocuk, sözün burasında; "mücadele varsa, kazananı da olmalı" diye düşündü ve her çocuğa has, bitmeyen sorulara bir yenisini ekledi "Peki" dedi "Sence hangisi kazanır bu mücadeleyi?" Bilge reis, derin bir gülümsemeyle torununa baktı ve "Hangisi mi evlat? Ben, hangisini daha iyi beslersem o kazanır." dedi.

Mücadeleyi kim kazanacakmış?

.....

Köpekler ne zaman boğuşuyormuş?

.....

Köpekler nerede boğuşuyormuş?

.....

Yaşlı reis ne yapıyormuş?

.....

Reis köpekleri neden besliyormuş?

.....

Çocuğun sorusuna Reis nasıl cevap vermiş?.....

.....

